

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΑΤΗ ΔΙΚΗ

Μιά περιεργότατη δίκη έγινε πρό τιμος στο Σέλιος της Αγγλίας. Εδινάκετο κληποιος πολίτης δ όποιος κατηγορείτο ότι έκότερας...

Αυτούμαι που τό λέει εις τήν 'Εντιμότητά σας, δέν ήμπορούμε, όμως, νά δεχθώμεν τήν απόφασιν αυτήν. Ό νόμος σάς παρέχει τό δικαίωμα νά καταδικάσετε εκείνους που κομποιοούν τά...

Ό Ιαχυρισμός του διηνόγου αυτού ήταν άνριβής όπως άπεδείχθη και δ δίκαστής αναγκάστηκε νά άκυρώσει τήν πρώτην απόφασιν...

πραγματικώς τόν φιλοσοφικόν αυτόν ασταραλαπίσθηκον, δ όποιος άποτελεί έκλεκτον και παραδοξοφιλικόν μέλος του συγχρόνου Ζωολογικού κήπου τής φιλοσοφίας 'Ελλάδος, περιφραζόμενος έλευθέρως εις αυτόν, υπό τό φιλοσοφικόν ψευδώνυμον «Κώστας Παρορίτης». Δότι δ «Κώστας Παρορίτης», ως μορφή, ως φωνογονία, είναι τύπος οικειότητος. Δέν πταίει βέβαια δ άνθρωπος δι' αυτό, αλλά ποιος τού έπε νά προκαλέση τήν κοινήν προσοχήν επί της φωνικής αυτής έλλωτωματικότητος, διά λαθρομπορικώς παρεσιδούσεως του και εις τήν Φιλοσοφίαν; Έρχαμε άνάγκη... Όποιος έχει τό γένεια, πρέπει νά έχη και τό χένια, και εάν δέν θέλει νά τό έχη, τού τό έφαρμακούν άλλοι εις τό γένια, προς άποροδύπαναν και τακτοποίησιν αυτού, χάριν τής κοινής εθαρρείας και ήσυχίας. Όμοιωμαί γάρ φιλοσοφία γένεια και χένια βέβαια. 'Η φωνογονία τού Παρορίτου—λαμβάνουσα τήν φωνογονίαν ως καθρέπτην τής ψυχικότητος, ως πνευματικόν και αλοθηρικόν καθρέπτην, όχι ως όληνη άπομνη—είνε ομοειδής αύτοουδωμός και αύτοσθητός, χωρίς νά ύπαρχη κανένας λόγος, μέσα του, ή έξω του, ώστε νά μέ παρουσιάξη διαρκώς τήν αύτοπραγωδιαν του αυτήν. Παρουσιάζεται και περιπατεί και όμιλεί και έκδηλώνεται ως εάν έταχθη και περιουσιώη νά λογιέται τών όμων τής ψυχής του και τού πνευματος του διην τήν λογιολογικήν και διανοητικήν 'Υπόθεσιν τής 'Ανθρωπότητος. Σκιά εινε χαγαμένη άπάνω εις ακιάς, επί της μορφής του. 'Αλλά, όποιος παρατηρήσῃ εις τό βάθος, διά τών πλεγμάτων και τών επικυλίσεων των οικείων αυτών τής φωνογονίας τού Παρορίτου, θά ίδῃ νά αλωρθή μία πελορια πνευματική κολλούνη, ή όποια κτηνή διαρκώς τόν άρα Τόν ήχον τής κολλούνης αυτής ήπιμει διαρκώς δ Κώστας Παρορίτης νά μέ τό έμμανήζη διά τών έκδόσεων του ως μουσικήν λόγον και ρυθμόν 'Ίδίας. 'Αλλά δ άνήρ ειπε και... «κομμουνιστής»!!! 'Εδώ, «του πή» δ διάλογος τού πατέρα» κατά τήν ουμελιωτικήν λαϊκήν έκφρασιν, φιλοσοφικώς βέβαια λαβωνομένην και όχι κυριολεκτικώς. Έιπε άπερίγραπτον τό πανήργη και τό γλέντι, τό όποιον παρουσιάζει ή κομμουνιστική έκφρασις τού κ. Παρορίτου, διά τών διαφορών μικρών ή συγγραφικών, διηγημάτων του. [Παρένθεσις Β': 'Ο Παρορίτης όλοπνευσ νά τάξη τήν Φιλοσοφίαν ευφρην ύπερητίαιδα τού Κομμουνισμού ως είδος δακτυλογράφου τών κομμουνιστικών ύποθέσεων και νταβερλιόν. 'Εδώ έστιάθη κάποιος έξενωκος, διότι έννοήσῃ, ότι κανένα ύποκειμενικόν λόγον φιλοσοφικής ύπαρέξεως δέν ειχε, και διά τούτο έδημοσίωγησεν άντικειμενικόν, και μάλιστα τόν κομμουνιστικόν, δ όποιος σηκώνει νερό. Και μάλιστα εν 'Ελλάδι σηκώνει όχι μόνον νερό, αλλά και κάθε πνευματικόν και λογοτεχνικόν έξέλιμα και έλος.] 'Απερίγραπτον όχι μόνον υπό έπομνη θαλασσοποιήσεως τού προγράμματος, τής έννοιας, τής οικουμότητος, τού περιεργότου, τών άπόδων τού Κομμουνισμού, αλλά και υπό έπομνη θεναικήν, λογιικήν και τεχνικήν. Σπαράζει δ βαθναϊσθητός κ. Παρορίτης υπό τήν συναισθησιν τού οικονομικού κακοῦ τής άνθρωπότητος, και έξουλομένην λογοτεχνικώς—διηγηματογραφικώς—προς έκδιώξιν αυτού, βγάξει και τής διηγηματογραφικής τεχνής τό μάτι, αλλά και τό κομμουνιστικόν φάσμακον, μέ τό όποιον έχει πασαλειμμένον τό διηγηματογραφικόν σπαθί του, τήν διηγηματογραφικήν παρολιάν του, τό μεταβάλλει εις οστιανόδακον και εις ίππελακκούσαν, ώστε νά τρέπονται εις άτακτον σφυγμόν, θίλοντας και μη θίλοντας, όλοι οι άνεμόνετες από αυτό θρασελιαν και λυτρωσιν. [Παρεμβολή II. Προκειμένον περι ουσχετίσεως προσωπικότητος εν γένει Παρορίτου—N. Λαπαδιώτου, μόνον εις τό σημείον τής κομμουνιστικής πίστεως θά ήδυνάμεθα νά άνακαλήθωμεν έπαρσην και συνταύτισιν αυτών, έκφραζόμενοι περι αυτής διά τής λαϊκής μεταφοράς: «Κύληος δ τέντζερης και βήχης τό καπάκι». Τέντζερης βεβαίως—εάν κρίνωμεν αναλογικώς προς τήν παροιμίαν, αλλά και προς τό σχετικόν γεγονός—είνε δ φίλιτος Ναπολέων, διότι αύτός προσήραξ μετά τόν Παρορίτην, πολύ μετ' αυτών, εις τόν Κομμουνισμόν, ένῶ, κατά τό δικαίον τής πνευματικής και αλοθητικής καθαρότητος, μέ τών τέντζερην θά έπρεπεν οφθαλμοφανώς νά παραβληθῇ δ Παρορίτης.]

(Συνέχεια και τέλος εις τό προσεχές)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

'Ενα γαλλικό περιοδικό δημοσιεύει τόν έξής περιεργότατο πίνακα περι τής ηλικίας στήν όποιαν μπορούν νά ρθώσουν τό διάφορα ζώα: 'Ο Λύκος και ή άρκούδα π.χ. σπανίως ζούν περισσότερα άπό είκοσι χρόνια. 'Η άλεπούδ τή δεκα έως δεκατέσσαρα χρόνια. Τό λεοντάρι μπορεί νά φθάση τό έβδομημέην. 'Ο λαγός ζούν συνήθως περι τό όκτώ χρόνια. 'Οι έλέφαντες μέχρι... τετρακοσίων έτών! ('Υπάρχει μάλιστα τό παράδειγμα κάποιου έλέφαντος που έζησε τετρακόσια δέκα χρόνια!) 'Ο ουνόκερος δέν τή περισσότερον από είκοσι έως είκοσιπέντε χρόνια. 'Η κόττα και δ γάλλος ζούν τό πολύ μέχρι δώδεκα χρόνια. 'Η φάλαινα ζούν χρόνια χρόνια! 'Οι χοίροι και τό σκυλιά είκοσι χρόνια κατά μέσον όρον. 'Οι κατσίκες και τό πρόβατα δεκαπέντε χρόνια. Τά βόδια πενήντα χρόνια. Τά άλογα τρανταπέντα. Καί τέλος, οι γάτες σπανίως διαβιούντα τό δεκαπέντε.

'Οι 'Αμερικανοί άρχιτεκτονες άνεκάλυψαν τελευταίως ότι οι κάτοικοι τών ύψηλοτέρων διμερισμάτων τών οφρανούστατων, άπολαβάνουν, κάθε μέρα, μιάς ώρας ήλιο περισσότερο άπ' τούς άλλους άμερικανούς.

Αυτό συμβαίνει άπλούστατα λόγω τού ήθους στο όποιο βρίσκονται.

Μία έφημερίς τής Καμπουλιάς, δίνει τις έξης πρωτότυπες συμβουλές στους μελλονόμερους:

'Όταν ένα κορίτσι σάς άρραξει, φροντίστε νά τό ήβη τήν όρα του... καθαρίζτε πατάτες. 'Εαν παρατηρήσετε ότι κοβει χονδρές φλοίδες, θά πη ότι είναι σπατάλη. 'Εαν δέν καθαρίζε τους «κουκου» με τήν άκρη τού μαχαιριού, θά πη ότι είναι τεμπέλα. 'Εάν πλυνει τις πατάτες μ' ένα μόνον νερό, θά πη ότι είναι άκάθαρη. 'Εάν τις ψηνει μέσα σέ πολύ ήλιο, θά πη ότι είναι λάμαρρη. 'Εν τούτῳ τέλος περιτινουμε, μόν τήν πάρεση: θά δυστυχίσετε σ' όλη σας τή ζωή.

Την υπερχωριότερη γενεολογία επί τού θανάτου τού βασιλέως 'Οθωνος τήν έγομψε δ Αναστασιος Βυζάντιος, ένας άπ' τούς μεγαλειότερους 'Ελληνας δημοσιογράφους.

'Ο ίδιος έξεφώνησεν και τόν επικείμενον τού Κ. Κανάρη, θαμία γλαφυρότερος και καλλιόγας.

'Ο 'Ισοκράτης έργασθηκε επί δολόκληρα χρόνια γιά νά γράψη τόν περιήγημα πανηγυριού του.

'Από τούς συγχρόνους 'Ελληνας δημοσιογράφους γράφει πολύ άγαά δ κ. Σπ. Μελάς. 'Εκείνο που θά γράψη όμως είναι συνθήματα άποστολερηματικόν...

Η ΑΝΤΙΛΙΣ ΚΑΙ Ο ΟΧΛΟΣ

'Η έπέμβριος τών... ύδραντιών, στις διαδηλώσεις και τις στάσεις μη νομίσετε ότι εινε έφεύρεσις άντλίας έναντιον τών έπαναστατών... Είναι δ στρατάρχης νε Άουμπό, που ήμμοσε στις άρχές τού όχλου. 'Ο Ντέ Λεβρις σά «'Απομνημονεύματα» του άναφέρει και τήν έξής περιέγραψιν μη... δι' ύδατος:

'Κατά τή διάρκεια ενός ταξιδίου μου στη Γενεύη, στα 1782, μου έδειξαν τόν όρόμο όπου οι μιά άπό τις πολιάρχιμες έπαυσεις που έχουν λάβει χώρα στήν πόλη αυτή, οι άντίπαλοι έμάχηον επί ώρας μέ... τεράστια κίλισμα γεμάτα βραστο νερό!...

Θέ'ετε τώρα νά μάθετε και τό όνομα τού πρώτου που σιζέφθηκε νά μεταχειρισθῇ τις πυροβόλικές άντλίες έναντιον τών έπαναστατών... Είναι δ στρατάρχης νε Άουμπό, που ήμμοσε στις άρχές τού περισμένου αιδώς. Κατά τήν διάρκεια μιάς στάσεως, έσπιφώνησε μέ τόν διευθυντή τής αστυνομίας Ντελεσσά άντι πυροβόλων νά μεταχειρισθῇ γιά τήν καταστολή της τις άντλίας τού πυροβόλικου όχλου. Με τό μέσον αυτό ή στάσις, πράγματι καταπλήγη. 'Από τότε, οι κυβερνήσεις όλων τών κρατών καθέρωσαν τήν χρήση τών άντλίων έναντιον τού θορυβώτουστος πλήθους.

ΔΗΛΟΣΙΣ

Ειδοποιούμεν τους έχοντες άνάγκην τού ύπ' άριθ. 2 φύλλου του περιοδικού μας «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» νά τό ζητήσωσι από τά Γραφεία μας έμβάζοντες συγχρόνως Δραχμάς 15.